

ΕΡΓΑΤΗΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΣ ΠΑΛΗΣ

«Όσο πιο μακρόχρονη και σταθερή υπήρξε σε μια χώρα η κυριαρχία της αστικής δημοκρατίας, τόσο περισσότερο η αστική τάξη κατάβωσε να φέρει στις σπουδαίες θέσεις του εργατικού κινήματος ανθρώπους που τους έχει αναθρέψει αυτή, με τις αντιλήψεις της, με τις προλήψεις της, ανθρώπους που τους αγοράζει άμεσα ή έμμεσα» (3η Διεθνής)

Διευθύνεται από **Υπεύθυνος** Γράμματα — Ανταποκριτής **1η Χρονιά — 38ο Φύλλο** Συνδρομές Έσωτερικού **Κυκλοφορεί κάθε Δευτέρα**
ΣΥΝΤΑΧΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΙΩΡΓΗΣ ΧΕΙΜΑΡΙΑΝΗΣ ΔΕΥΚΩΣΙΑ - ΑΓ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ 1 **ΔΕΥΚΩΣΙΑ - ΚΥΠΡΟΥ** **ΧΡΟΝΙΑΤ. 10/- ΕΞΑΜΗΝΗ 5/-** **ΤΙΜΗ 1 ΓΡΟΣΙ**

ΤΟ ΑΚΕΛ ΚΑΙ Ο ΕΑΣ ΒΟΗΘΟΥΝΕ ΤΟΝ ΕΓΓΛΕΖΙΚΟ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟ ΝΑ ΕΞΑΠΑΘΗΣΕΙ ΤΟΝ ΚΥΠΡΙΑΚΟ ΛΑΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ-ΣΤΑΧΤΗ ΝΟΥΜΕΡΟ ΔΥΟ

«Η άκελική ηγεσία κι' ο ΕΑΣ είναι σίγουρο πως θα συζητήσουν μερικές λεπτομέρειες του συντάγματος-στάχτη, αλλά δεν θα οργανώσουν τη μάχη για το βασικό δημοκρατικό σύνταγμα» (Απ' το κύριο άρθρο του «Εργάτη» στις 17 του Μάη, 1948).

Η πιο πάνω πρόβλεψη μας έχει αποδειχτεί πλήρως από τα πράγματα και απ' τα συγκεκριμένα ντοκουμέντα που είδαν το φως τις τελευταίες μέρες. Οι Άκελικοί και ο ΕΑΣ δέχονται τις βασικές διατάξεις που περιέχονται στις κοινοπραξιακές προτάσεις του ιμπεριαλιστή Υπουργού των Άποικιών. Παρακολουθείτε λέξη προς λέξη τι λέει ο λόγος κέργατικός υπουργός πάνω στα διάφορα βασικά σημεία του συντάγματος και πάλι λέξη προς λέξη τι λέγουν οι Άκελικοί πάνω στο κάθε ένα απ' τα βασικά αυτά σημεία.

«Όσα είναι μέσα σε εισαγωγικά απ' τις υπουργικές προτάσεις είναι παρμένα απ' το πλήρες κείμενο των υπουργικών προτάσεων που δημοσιεύτηκε στο «Δημοκράτη» στις 12 του Μάη. «Όσα είναι μέσα σε εισαγωγικά από τις Άκελικές αντιπροτάσεις είναι παρμένα απ' το «Σχέδιο συντάγματος Αυτόκυβέρνησης για την Κύπρο», που δημοσιεύτηκε πάλι στο «Δημοκράτη» στις 23 του Μάη, 1948 δηλ. ξένη μέρες ύστερα απ' το κύριο άρθρο του «Εργάτη».

Λέει ο Υπουργός των Άποικιών: «Νομοσχέδια ψηφισμένα υπό του Νομοθετικού (δηλ. της Βουλής) θα απαιτούν θεσπίσει την συγκατάθεση του Βασιλέως ή του Κυβερνήτου εν δυνάμει του Βασιλέως».

Απαντούν οι Άκελικοί: «Άρθρο 23 (2) «Κανένας νόμος δεν θα έχει ισχύον πριν επικυρωθεί είτε απ' τον Κυβερνήτη είτε από την Α.Μ. τον Βασιλέα εν συμβουλία».

ΜΕ ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΟ ΦΑΚΟ

ΔΙΑΣΤΡΕΦΑΡΣΕΙΣ

«Ο Δημοκράτης» σχολιάζοντας τη θέση μας γύρω από τις μικροαστικές τάξεις του Κυπριακού εργατικού κινήματος και πρό παύτος γύρω από τη λοξοδρομία του κινήματος με τις άπανωτες άβιρρες της «ηγεσίας» για να μη κακοφανιστούν οι συννοδοί του ΑΚΕΛ-ΕΑΣ, και συγκρίνοντάς την με τη θέση των συντρόφων μας στην Ελλάδα γύρω από τη δολοφονία του Λαδά, ύστερ' από την έκκληση του Μάρκου για ατομικές πράξεις προμοκρατίας μέσα στη φασιστική Ελλάδα, κάνει το γελοίο συμπέρασμα πως... παίρνουμε ακριβώς την ίδια θέση με τους ντόπιους «εθνικόφρονες», που κι' αυτοί, όπως ισχυρίζεται ο «Δημοκράτης», θέλουνε την απομάκρυνση των συννοδοίων από τις γραμμές του λαϊκού κινήματος!

«Ο Δημοκράτης», με το σημειώμα του τούτου, μας κάνει την πάπια, πως δεν καταλαβαίνει τη θέση μας για τα μικροαστικά στοιχεία μέσα στο εργατικό κίνημα. Γιατί, έμεις καμιά φορά δεν είπαμε πως απορρίπτουμε τους άγαντες των μικροαστών παρά το πλεονέκτημα εργατικής τάξης. Ταχθήκαμε ενάντια στη γραμμή των σταλινικών που δίνουνε την ΗΓΕΣΙΑ του άγαντα των εργατών στα χέρια των μικροαστών, που οδηγούνε το κίνημα σε ξένα από τους τακτικούς άγαντες της εργατικής τάξης κανάλια και γα το συμφέρο των μικροαστικών αυτών στοιχείων. Αυτό ένομούσαμε και αυτό ένομούμε άκόμα για τους μικροαστούς και ο «Δημοκράτης» ές κάμει να κάνει πως δεν καταλαβαίνει.

ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ ΤΙΤΟΣ

«Ο Δημοκράτης», όμως, με το σχολίο του τούτου μιάς κάνει και μια αποκάλυψη για το χαρακτήρα των Σταλινικών. Παραγνωρίζοντας όλες τις θέσεις των συντρόφων μας

Τι διαφέρει το ένα απ' το άλλο; «Αν κανένας νόμος δεν θα έχει ισχύον πριν τον επικυρώσει ο Κυβερνήτης ή ο Βασιλιάς, τότε ποιος εξασκεί την Νομοθετική εξουσία; Η Κυπριακή Βουλή, ή ο Κυβερνήτης; «Αν ένας νόμος που ψηφίστηκε απ' τη Βουλή δεν θάχει ισχύ και τότε μόνο θα ισχύει όταν τον επικυρώσει ο Κυβερνήτης, δεν σημαίνει πως όλη η Νομοθετική εξουσία θα εξασκείται απ' τον Κυβερνήτη; Αυτό σημαίνει. Δεν μπορεί να σημαίνει τίποτε άλλο—εχτός αν χάσανε πιά κ' οι λέξεις τη σημασία τους.

Κι' αφού όλη η Νομοθετική εξουσία θα εξασκείται απ' τον Κυβερνήτη τότε γιατί το άρθρο Άρ. 1 του Άκελικού σχεδίου συντάγματος λέει: «Η νομοθετική εξουσία στην Κύπρο θα άσκειται υπό της Κυπριακής Βουλής; Πώς συμβιβάζεται το Άρθρο Άρ. 1 με το πιο πάνω Άρθρο 23 (2) που δίνει όλη την Νομοθετική εξουσία στον Κυβερνήτη; Ποιόν προσπαθούν να ξεγελάσουν; Ποιόν προσπαθούν να προδοώσουν; Ποιό;

Πάμε πάλι κάτω: «Ο ιμπεριαλιστής Υπουργός λέει: «.....» Η γενική εδύνη δια το Έχτελεστικό θα παραμείνει εις χείρας του Κυβερνήτου, ως αντιπροσώπου του Βασιλέως. Καίπροσδιορίζει και πως θα γίνει τούτο: μέσον ένωσης Έχτελεστικού Συμβουλίου αποτελουμένου εκ των τεισάρων έπισημων, οι όποιοι ανεφέρθησαν ήδη ως έπισημα μέλη του Νομοθετικού και εκ τεισάρων άλλων προσώπων αίρειτών μελών του Νομοθετικού ή άλλων έπισημων οια ήθελεν όριζι από καιρού εις καιρόν ή Α. Μεγαλειότης δια του Υπουργού των Άποικιών».

Απαντούν οι Άκελικοί: «Άρθρον 25 (1): «Η Έχτελεστική Έξουσία στην Κύπρο θα άσκειται υπό του Κυπριακού Υπουργικού Συμβουλίου». «Ως έδω πάει καλά. Άλλά τι είναι αυτό το Υπουργικό Συμβούλιο; Σ' όλα τα συντάγματα έξυρει κι' ο πιο καθυστερημένος εργάτης πως ο Πρωθυπουργός είναι ο ήγέτης του Κόμματος που έχει την πλειοψηφία μέσα στη Βουλή. Άμέσως ύστερα απ' τις έκλογες ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας ή ο Βασιλιάς (άν είναι βασιλευσμένη δημοκρατία) καλεί τον ήγέτη του πλειοψηφισαντος κόμματος να σχηματίσει Κυβέρνηση. Ο ήγέτης τότε παίρνει απ' το Κόμμα του βουλευτές και τους θάζει υπουργούς. Άλλά οι Άκελικοί δεν το θέλουνε να γίνει έτσι. Να πως το θέλουνε: «Άρθρο 25 (4) «Ο Κυβερνήτης διορίζει ως Πρωθυπουργό ένας μέλος της Βουλής, το όποιο απολαμβάνει της έμπιστοσύνης της Βουλής. Έπίσης ΔΙΟΡΙΖΕΙ ΚΑΙ ΠΑΥΕΙ τους Υπουργούς και Υφυπουργούς κατόπιν συμβουλής του Πρωθυπουργού».

Τώρα, τι διαφορά υπάρχει μεταξύ ενός Έχτελεστικού Συμβουλίου που διορίζεται απ' τον Υπουργό των Άποικιών και ενός «Υπουργικού Συμβουλίου» που διορίζεται απ' τον Κυβερνήτη και παύεται απ' τον Κυβερνήτη; Πώς μπορεί η Έχτελεστική Έξουσία στην Κύπρο να άσκειται υπό του Κυπριακού Υπουργικού Συμβουλίου όπως λέγει το άρθρο 25 (1) του Άκελικού συντάγματος, όταν ο Κυβερνήτης διορίζει τον Πρωθυπουργό.....κι' επίσης διορίζει και παύει τους Υπουργούς και Υφυπουργούς κατόπιν συμβουλής του (διορισμένου) Πρωθυπουργού, όπως λέγει το άρθρο 25 (4) του Άκελικού Συντάγματος;

Γιατί να μη γίνεται πρωθυπουργός ο ήγέτης του κόμματος που έχει την πλειοψηφία μέσα στη Βουλή; Και γιατί να μη έχει το δικαίωμα ο πρωθυπουργός να σχηματίζει την Κυβέρνηση, δηλ. το υπουργικό συμβούλιο, από μέλη του κόμματός του, ολότελα ή Κυβέρνηση συνασπισμού άν το κόμμα του δεν έχει την απόλυτη πλειοψηφία μέσα στη Βουλή; Γιατί; Γιατί να διορίζεται το Υπουργικό Συμβούλιο απ' τον Κυβερνήτη; Τι διαφορά έχει ένα διορισμένο Υπουργικό Συμβούλιο από ένα διορισμένο Έχτελεστικό Συμβούλιο;

Έμεις λέμε πως δεν έχει καμιά διαφορά. Γιατί κανένας διορισμένος δεν μπορεί να δράσει αντίθετα με τη θέληση εκείνου που τον διορίζει και τον παύει. Ένα διορισμένο Υπουργικό Συμβούλιο άφίνει όλη την Έχτελεστική Έξουσία στα χέρια του Κυβερνήτη—ακριβώς όπως το πρότεινε κ' ο ιμπεριαλιστής Υπουργός των Άποικιών. Κ' οι Άκελικοί τιλοφορήσανε αυτές τις προτάσεις τους «Σχέδιο Συντάγματος Αυτόκυβέρνησης για την Κύπρο». Τι είδους αυτόκυβέρνηση είναι αυτή, όταν η νομοθετική εξουσία και η Έχτελεστική Έξουσία θρίσκονται στα χέρια του Κυβερνήτη και τούς διορισμένους του;

Μά έπεται και συνέχεια: Το άρθρο 30 (1) του συντάγματος «αυτόκυβέρνησης» λέει λέξη προς λέξη: «Ο Προϋπολογισμός της Νήσου συντάσσεται υπό του (διορισμένου) Υπουργικού Συμβουλίου και υποβάλλεται προς έπιψηφισή στη Βουλή κυ' άργότερα προς έπίκυρωση υπό του Κυβερνήτου, όπως γίνεται για τους συνθησισμένους νόμους». Και το Άρθρο 30 (2) του ίδιου συντάγματος «αυτόκυβέρνησης» προσθέτει πως «η Βουλή ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ να αδέήσει οιοδήποτε κονδύλι έξόδων ή να δημοσιουργήσει νέο κονδύλι έξόδων, ούτε να αδέήσει οιοδήποτε φόρο ή να έπιθάλει κανένα νέο φόρο δίχως την προηγουμένη απόφαση του (διορισμένου) Υπουργικού Συμβουλίου».

Και τι θα κάμνει τότε η Βουλή, αφού αυτό δεν μπορεί και το άλλο δεν έπιτρέπεται και εκείνο άπαγορεύεται; Να χαύει μίγες ή να λέει: «Γιές σέρ, Γιές μού, λόρντ»; Δεν είναι αυτό που ένοψει ο ιμπεριαλιστής υπουργός των Άποικιών, όταν λέει πως «η γενική εδύνη δια το Έχτελεστικό θα παραμείνει εις χείρας του Κυβερνήτου»; «Όταν η Βουλή είναι δεμένη χειροπόδαρα απ' το Άκελικό σύνταγμα «αυτόκυβέρνησης» και το υπουργικό συμβούλιο θα διορίζεται

απ' τον Κυβερνήτη δεν θα είναι η νομοθετική και η Έχτελεστική Έξουσία στα χέρια του Κυβερνήτη;

Πώς απορρίπτονται οι ιμπεριαλιστικές προτάσεις εάν «απαράρκετες για οιοσδήποτε συζήτηση» και πως «καταγγέλλονται μπροστά στη διεθνή κοινή γνώμη οι ιμπεριαλιστικές προθέσεις» και «καταδικάζεται ταυτόχρονα η έθελόβουλη πολιτική της κεφαλαιοκρατικής έθνικοφροσύνης, όταν οι «άριστοί», οι «επαναστάτες» Άκελικοί, προτείνουνε μια βουλή—άνδρείκελο κ' ένα υπουργικό συμβούλιο διορισμένο απ' τον εκπρόσωπο του ιμπεριαλισμού; Πώς τα συμβιβάζουνε αυτά τα πράγματα. Τι απορρίπτουνε και τι αποδέχονται;

Μά άκούτε πάρα κάτω: Το άρθρο 35 (8) του Άκελικού Συντάγματος «αυτόκυβέρνησης», που είναι και «η βάση πάνω στην όποια θα μπορούσαν να συζητήσουν οι αντιπρόσωποι του Λαού», λέγει: «Για τη σχεδιασμένη ανάπτυξη των πλουτοπαγωγικών πόρων της οικονομίας της Νήσου ή Κυβέρνηση ΘΑ ΜΠΟΡΕΙ διά νόμου να έθνικοποιεί, έναντι σχετικής άποζημίωσης, τις τράπεζες, τα μεταλλεία, τις Ηλεκτρικές Έταιρείες και άλλες τοιομηχανίες ή έπιχειρήσεις, των όποιων η άτομική ιδιοχρησία παρεμποδίζει την πρόοδο του τόπου». Τούτο δεν το καταλαβαίνει κανένας. Ποιά είναι η Κυβέρνηση που θα μπορεί να κάμει την έθνικοποίηση αυτή; Τι ένοούνε Κυβέρνηση; Τι Βουλή μήπως; Μά κι' άν η Βουλή ψηφίσει ένα τέτοιο νόμο «έθνικοποίησης» αυτός ο νόμος δεν θα εφαρμόζεται, δεν θα ισχύει, άν ο Κυβερνήτης δεν θα τον επικυρώσει. Άν ένοούνε Κυβέρνηση τον Κυβερνήτη, τότε μάλιστα. Μά ποιος Κυβερνήτης θα έθνικοποιήσει τις τράπεζες και τις τοιομηχανίες, άν αυτή η έθνικοποίηση θα ζημιώσει τα καπιταλιστικά συμφέροντα; Είδομε τη στάση της Κυβέρνησης πολλές φορές και τελευταία στην άπεργία των μεταλλωρύχων. Μόνο άν είμαστε τυηλοί θα μπορούσε να βαυκαλιζώμαστε με τέτοιες ψευδοσθήσεις.

Και το πόπασο του Άκελικού συντάγματος «Αυτόκυβέρνηση» είναι το Άρθρο 36 (2), που λέει: «Το Σύνταγμα της Κύπρου θα μπορεί να τροποποιηθεί, να άνασταλεί ή να άντικατασταθεί διά νόμου του Βρετανικού Κοινοβουλίου, ο όποιος θα αναφέρεται ρητά στην Κύπρο». Δηλαδή οι κ.κ. Άκελικοί μάς προτείνουν να δεχτούμε να έξακολοθησει η έξάρτηση μας απ' την Άγγλία. Τι είδους αυτόκυβέρνηση είναι αυτή; Μήπως δεν είναι αυτό που ζήτησε ο ιμπεριαλιστής Υπουργός των Άποικιών, όταν έλεγε στις προτάσεις του πως «το σύνταγμα ΠΡΕΠΕΙ να προνοεί ότι το Νομοθετικό (ή Βουλή) ΔΕΝ ΔΥΝΑΤΑΙ να συζητεί το έντος της Βρετανικής Κοινοπολιτείας καθεστώος της Κύπρου»; Άν, όπως λέγει το Άκελικό «σύνταγμα» θα μπορεί το Βρετανικό Κοινοβούλιο όποτε θέλει να μάς πάρει το σύνταγμα τότε τι είδους αυτό κυβέρνηση είναι αυτή;

«Όπως θα αντιλαμβάνεται κι' ο πιο καθυστερημένος εργάτης το Άκελικό σύνταγμα βασικά και ουσιαστικά ΔΕΝ ΔΙΑΦΕΡΕΙ από το σύνταγμα-στάχτη του ιμπεριαλιστή υπουργού των Άποικιών. Οι Άκελικές αντιπροτάσεις δεν θγαίνουνε ούτε χιλιοστό της ίνταξ έξω από τα στενά πλαίσια των διατάξεων του υπουργού. Η νομοθετική Έξουσία μένει στα χέρια του Κυβερνήτη, ακριβώς όπως τη θέλει ο υπουργός των Άποικιών. Η Έχτελεστική Έξουσία το ίδιο. Η φορολογία το ίδιο. Η ύπαρξη κ' η συνέχιση του συντάγματος μένει στα χέρια του Βρετανικού Κοινοβουλίου».

Τότε τι μένει στα χέρια της Κυπριακής Βουλής—μόνο η Ικανότητα να χειροκροτούνε, και να τσιπάνουνε το μιστό τους;

Έμεις θέλουμε ένα σύνταγμα γνήσια δημοκρατικό, που να δίνει στη βουλή κυρίαρχα δικαιώματα τόσο στη ψηψιση νόμων όσο και στην έπίθληση της εφαρμογής των νόμων. Θέλουμε ολόκληρη η νομοθετική Έξουσία να είναι στα χέρια της βουλής κι' ολόκληρη η Έχτελεστική Έξουσία στο υπουργικό συμβούλιο, που δεν θα διορίζεται απ' τον Κυβερνήτη και που θα είναι υπόλογο στη βουλή για κάθε του πράξη και που θα υπόκειται σε άνάκληση άν η βουλή το άποφασίζει.

Θέλουμε ένα σύνταγμα που να μη μπορεί να μάς το πάρει πίσω κανένας. Ένα σύνταγμα που να προνοεί, πάνω απ' όλα, και για την ΑΠΟΣΠΑΣΗ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΑΠ' ΤΗ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ ΑΝ Ο ΛΑΟΣ ΤΗΣ ΤΟ ΘΕΛΕΙ. (Ο Άτλη έιπε πως η Βρετανική Αυτοκρατορία είναι έλευθερη ένωση έθνων. Όποιος θέλει μένει κ' όποιος θέλει φεύγει. Ίβου ή ρόδος Ίβου και το πήδημα, Κάπταιν Φλέτσερ και νύν Λόρδε Ούτμοστερ, να αποδείξετε άν ο μάστορής σου λέει ψέματα ή αλήθεια).

Αυτό το σύνταγμα μπορεί να το κάνει μόνο μια ΚΥΡΙΑΡΧΗ ΣΥΝΤΑΧΤΙΚΗ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΗ. Οι Άκελικοί και ο ΕΑΣ άποδείξανε πως συμφωνούνε ουσιαστικά με το ιμπεριαλιστικό σύνταγμα του υπουργού των Άποικιών. Συναπώς δεν θα όργανώσουνε την μάχη για την προκήρυξη έκλογών μιας ΚΥΡΙΑΡΧΗΣ ΚΙ' ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗΣ ΣΥΝΤΑΧΤΙΚΗΣ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ, που να μπορεί να συζητήσει οιοσδήποτε σύνταγμα, όκόμα και την άπόσπαση της Κύπρου απ' τη Βρετανική Αυτοκρατορία.

Μόνο άν οι μάζες έξασκώσουνε πλείη πάνω στην ξένη κυβέρνηση με την δική τους μαχητική έπέμβαση θα μπορέσουνε να κατορθώσουνε την έκλογη μιας ΚΥΡΙΑΡΧΗΣ ΣΥΝΤΑΧΤΙΚΗΣ.

- ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ ΑΓΩΝΑ
- ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΡΧΗ ΣΥΝΤΑΧΤΙΚΗ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΗ.
- ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΓΝΗΣΙΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.
- ΚΑΤΩ ΤΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑ ΣΤΑΧΤΗ ΤΟΥ ΕΓΓΛΕΖΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΚΕΛΙΚΩΝ ΠΡΑΧΤΟΡΩΝ ΤΟΥ

